

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adtnak vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
félre . . . 2 frt.
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyitott sora 15 kr.

Nemzeti ünnepléseink.

II.

A kolozsvári ünnepélyesség zaja alig esendült le, s nyomban rá Budapestre gyűltek össze hazánk minden részeiből a lelkes hazafiak ezrei, hogy Budavárának éppen most 200 éve történt visszavétele emlékére hálaadó nemzeti ünnepet üljenek.

Ezen nemzeti ünnepünk szebb és lélekemelőbb volt, mint csak reményleni is mertük. Nagyban emelte ennek fényét és jelentőségét az a körülmény, hogy képviselve volt azon Európának csaknem mindenik művelt nemzete. — Ott volt a koronás magyar király és együtt ünnepelt hű magyar nemzetével.

Hiába lenne ezt az ünnepet, melynek Budapest főváros szeptember első napjaiban színtere volt, egyedül csak a magyar nemzet, vagyis jobban mondva a magyar királyság hálaadó örömművelésének tekintenünk. Ez a művelt Európa keresztényen nagy nemzetek közös örömműve volt.

Mikor most kétszáz esztendeje Budavára alá gyűlt össze a keresztényen Európa nemzetek harszavételeiből alakult hadsereg, hogy Budavár visszavételében a magyart megsegítsék s Budát Magyarországnak és a kereszténységnek visszaadják, már ekkor kétségtelen jelét adta a művelt Európa annak, hogy Magyarországot olyan országnak tekintik, mely felett uralma csak a kereszténység és civilizáció szellemének lehet, s itt a keleti Kárpátok tövében, a Duna és Tisza mentén egy egységes művelt és magyar államot ohajt, mely Európa keletre hajló eme részében a kereszténységnek és a kulturának védővára legyen.

Imént lezajlott nemzeti ünneplésünk alkalmával örömmel győződünk meg, hogy Európa civilizált nemzetei és kormányai ma is azon vélekedésben vannak Magyarország elhivatását illetőleg,

a milyenben kétszáz évvel ezelőtt voltak. Örömmel győződünk meg, hogy ezek azt ohajjták ma is, a mit 200 esztendővel ezelőtt ohajtottak, hogy: a magyar királyság egy egységes és erős magyar állam legyen, melyre Európa civilizált nemzetei és kormányai a civilizáció-ellenes és vallás-keresztelen áramlatokkal és támadásokkal szemben folytatott és folytatandó küzdelmeikben mint művelt, erős szövetségesre egész biztonsággal számíthassanak.

Ezt jó lesz nekünk tudomásul vennünk s nemzeti nagy ünneplésünk alkalmából magunknak mintegy igen örvendetes tanulságot elvonnunk.

Mióta Budavára Magyarország tulajdonába visszakerült, azon idő óta a magyar nemzet sok viszontagságot élt át. A romboló törökuralom által hazánkban előidézett romlásokat csak nagyon lassan és részben épülhet helyre, mert — fájdalom — nemzeti törekvéseinknek célja a törökuralom nyomába lépett uralom által sajnosan félreértetett s ennek következtében nemzeti és állami létünk megerősítése helyett a magyar nemzet és magyar állam gyöngítése segített rendszeresen és tervszerűen elő.

Ilyen viszonyok között könnyen megérthető, hogy Magyarország a korszerű fejlődés terén a nagy kultur-nemzetekkel lépést nem tarthatott, s mióta szabadabban mozoghatunk és a koronás magyar király együtt érez a magyar nemzettel, kétszeres erőt kelle önmagunkból kifejtenuk, hogy a multak mulasztásából sokat helyre pótoljunk.

Ezen erőfeszítést megtettük, s az eredményel meg lehetünk elégedve. A magyar nemzet igen rövid idő alatt művelt nemzeté küzdötte fel magát s Európa legműveltebb nemzetei sorában magának helyet kér, melyet ezek az ő számára készséggel meg is adnak.

Ezen haladásunk a mellett bizonyít, hogy élet-

revaló nemzet vagyunk, ilyennek ismert fel Európa, s így jövőnk miatt aggódnunk nagy okunk nincs. — Ez a körülmény kell hogy kitartásra buzdítson minket előbbre haladni azon az uton, melyen most állunk.

Mostani nemzeti ünneplésünk alkalmából ezt is jó lesz tudomásul vennünk.

Ápoljuk tehát hiven kebelünkben a hazafias érzületet. Ragaszkodjunk alkotmányunkhoz, melynek éltető légkörében és védelme alatt a multak mulasztásából alig pár évtized alatt annyit helyre tudunk pótolni, s azok előtt, kiknek szemü rajtuk esüggenek, be tudtuk bizonyítani, miként mi annak szükségét, hogy e helyen egy erős kultur-államra van szükség, nemcsak megértettük, hanem annak létesítésére ma már kulturális fegyverekkel kezünkben erős kitartással törekszünk is. Karoljuk fel mindazt, mi nemzeti és állami kulturánkat előmozdítja, mert korunkban a kulturális fejlettség a legerősebb fegyver s a legbiztosabb alapja egy nemzet és állam fennmaradásának.

Csak néhány millió lelket számláló nemzet, mint a milyen mi is vagyunk, nagy czélokot nagyobb erőfeszítéssel érhet el, mint a sok millió lelket számláló nemzetek. A történelem azonban azt bizonyítja, hogy a lomhaság sok millió lelket számláló nemzeteknek ásta meg sírját, míg ellenben az életrevalóság, szivós kitartás, bölcsesség, nemes lelkesedés a kisebbeket is tette nagygyá és ünnepelté. — A magyar nemzet nem nagy száma daczára is már volt egyszer nagy és ünnepelt nemzete, a magyar állam nagy és ünnepelt állama Európának. Ugy kell lenni, hogy nem nagy számunk daczára is a nemzeti nagyságra és államfenntartásra hivatással birunk. Ez a tudat kell hogy lelkesítsen minket előre való törekvésünkben. — És kell hogy lelkesítsen az a körülmény is, hogy a művelt nemzeteknek figyelme ránk van irányozva

TÁRCZA.

Szöke Pista.

Szentmiklósi nagy határról,
A mikor a fecskék mentek,
Szöke Pista szárnyat kötött
Titkos, meleg izenetnek
És elküldötte lefelé,
délkeletnek.

Tavaszzal megjött a darú,
Hosszu betűt irt az égre —
S hogy olvasta Szöke Pista,
Könny szökött a két szemébe
S felöltözött gyászruhába,
feketébe.

Fel isült a pej lovára,
Miként ha fergeteg volna
Elszáguldott, messze maradt
Mögötte a völgy, a róna,
S nem állt meg, csak másnap reggel
virradóra. —

— Kenderesi bíró fia
Felesége karján ébred,
S hogy beállt Szöke Pista,
Nem is szólhat, nem is kérhet:
Egy csapásra, mint a viasz,
oly fehér lett.

Kenderesi bíró fiát
Még csak meg sem csókolhatja,
S Bodnár Erzsit Szöke Pista

Pej lovára ölbe kapja —
Meleg zápor, a könny meg nem
indithatja. —

Nem fehérebb, nem halványabb
A viharba dobott rózsa,
Remegése emlékeztet
Letört, hervadt liliumra, —
Ében haja felhőként leng
szétomolva.

És szól hozzá sugva, halkan,
S mosolygna is lágyan, szépen —
— „Mátkám voltál, isten, ember
Tudta azt már nagyon régen . . .
A gyűrűt is magad adtad,
én nem kértem . . .

Megesküdünk — emlékszel-e?
Áldását ránk isten adta —
Hogy én csak a tied leszek
S te enyém léssz élve-halva . . .
— Jól emlékszem Bodnár Erzsi
a szavadra! . . .

Megesküdünk . . . én megtartom . . .
Élve-halva enyém léssz te!
Boldog vagyok haha! — boldog!
Ajk az ajkon, kéz a kézbe —
Megyünk . . . megyünk Bodnár Erzsi
esküvése! . . .

És elszáguld . . . léptök nyomán
Kavargó porfelhő támad.
Vihog a ló — s Szöke Pista
Még vihogóbb kacagást ad,
— S egyenesen nekirohan
a Tiszának . . .

— Kenderesi Tisza parton
Van egy kiési, árva ladik —
Ábrándos halászegények
Nagyon rég nem halásznak itt,
A mióta kihalásztak
hej! valamit . . .

— Szentmiklósi nagy pusztáról,
A mikor a fecskék mennek,
Itju legény, ne köss szárnyat
Semmiféle izenetnek,
Mert tavaszra tégedet is
eltemetnek! . . .

Szabó Ferencz.

A tudomány diadala.

(Vége)

— Természetesen a kiállítás kedvéért látogatta meg Chigago-t? — vevé fel Simpson reggeli után újra a szót. Milyennek találja?

— Nagyon érdekesnek. Különösen a phonostenotypobiograph tett nagy hatást reám. Korunk legnagyobb szerű találmánya ez a készülék, mely egyszerű bilentyű nyomásra lefényképezi az embert, természetesen adja vissza hangját, kezeirását s személyi viszonyait írásban állítja szemeink elé.

— Lárifári! Az egész egy kis tréfa Edisontól. Egy év alatt az ilyesmiről már senki sem beszél. Semmiség az egész. De . . . látta-e az én tojáscsoportomat?

Negyed óra mulva Simpson Nathaniel Vernet Lajossal elegans üvegszekrény előtt állott, melyben a czéghóféhér készítményei csinos czimjegygyéssel ellátva, mint díjazandó czikkek voltak kiállítva. — Mellette mások szekrény állott különböző színű és nagyságu tojásokkal. A

igazgatóválasztásának és ennek fogadására. Van, hogy e feladatot el lehet látni a választmány

helyi választmány. 5. §. b. c. értelmében kevéscsoporthoz tartozó képviseltetésű választmány indítványát jogi szempontból megvizsgálja és a képviseltetésű választmány

hogy a jogot megkapja, de a választmány is magáé.

alapszabályok alapján módosításokról tárgyalunk. 10-ig a megalakulástól elhelyezése és a választmány feladatát fogadta el. Az alapszabályok alapján módosításokról tárgyalunk. 10-ig a megalakulástól elhelyezése és a választmány feladatát fogadta el.

10-ig a megalakulástól elhelyezése és a választmány feladatát fogadta el.

10-ig a megalakulástól elhelyezése és a választmány feladatát fogadta el.

10-ig a megalakulástól elhelyezése és a választmány feladatát fogadta el.

10-ig a megalakulástól elhelyezése és a választmány feladatát fogadta el.

10-ig a megalakulástól elhelyezése és a választmány feladatát fogadta el.

10-ig a megalakulástól elhelyezése és a választmány feladatát fogadta el.

10-ig a megalakulástól elhelyezése és a választmány feladatát fogadta el.

10-ig a megalakulástól elhelyezése és a választmány feladatát fogadta el.

10-ig a megalakulástól elhelyezése és a választmány feladatát fogadta el.

tását s azoknak a végpusztulástól való megmentését, fenntartását és örökbe vételét, úgy tudományos felolvasások és kirándulások rendezését célzó — egyetemes ügyekben, mely egyet a természettudományokat is felölelné és művelné addig, míg erre külön egyetemes idővel alakulni képes nem lesz.

Az ország számos hasonló célú egyetei és társulatai mintájára fog az egyetemes megalakulni. Célja és feladata a fentiekből is láthatólag ugyanaz lesz, a mi a szomszéd — megyénkben működéséről s bámulatos tevékenységéről ismert — hunyadmegyei történelmi és régészeti egyetemes célja is.

Természetesen míg a hunyadmegyei egyetemes már nevezetesen is Hunyadmegye történetének felderítését tűzte ki célul, megalakítandó egyetemes célja — a régiségek és történelmi emlékek sokkal gazdagabb — alsófehérmegyei történetének felderítése lesz.

Az ügy iránt az érdeklődés már is oly nagy, hogy bűn lett volna az eszmét elhanyagolni s az érdeklődést megyénkben minden kulturális és tudományos ügyért lelkesülő közönségénél fel nem ébreszteni.

Oly megye, mint a miénk, mely általános bámulatot keltett az E. M. K. E. körül tett áldozataival, el nem maradhat ott, hol szintén nem csak kulturális célról, hanem a multban oly országos szerepet játszott megye és városai történetének és multjának felderítéséről van szó.

Nálunk, Magyarországon szükségtelen a történet hasznát vagy szükségességét bizonyítani.

Egy nép, melynek oly nagy multja, oly nagy története van, annak nemcsak hasznosságáról, de szükségessége és elkerülhetetlen szükségéről teljesen tisztában kell lennie.

Majdnem velünk születik a történet iránti szeretet és az ahhoz való ragaszkodás. Ez tartotta fenn hazánkat e mai napig s ez fogja fenntartani mindaddig, a míg képesek leszünk a multra építve, a jelenben élni és működni.

Lehetetlen volna, hogy megyénk társadalmi fel ne ismerné kötelességét, hogy ne ismerné szükségességét annak, a mit kielégíteni az ország számos megyéje és vidéke már régen kötelességének tekintett.

Valóban nem. S e választ megadták azok, a kik az egyetemes létesítéséhez beleegyezésüket és közreműködésüket a legnagyobb örömmel adták meg.

Az alsófehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi egyetemes eszméjét magukévé tették, pártolását és illetve támogatását megígérték és kilátásba helyezték eddig is: Lónhart Ferencz róm. kath. püspök önmaga. Baró Kemény Kálmán önmaga Alsófehérmegye főispánja. Ngos Csató János kir. tanácsos alispán. A gyulafehérvári törvényszék elnöke Henter Gábor. Lukács L. és dr. Mohay Sándor orsz. képviselők. Dr. Tribusz B. kir. ügyész. A nagyenyedi feyház igazgatója. Nagyenyed és Gyulafehérvár városok polgármesterei. Török Bertalan m. főjegyző. Dr. Magyar Károly Alsófehérmegye főorvosa. Teleky József szolgabíró. Dr. Tótor József, a Batthiany család és könyvtár őre. Veszely Károly plébános-kanonok. Dr. Szuchy Béla theol. tanár. A gyulafehérvári theologia és lyceum, egy a nagyenyedi collegium tanári karának legnagyobb része, élükön kitűnő régészünk Herepei Károly tanárral. Sőt támogatni fogják az egyetemes a vallás- és közokt. miniszter önmaga, Pulszky Ferencz muzeum-igazgató önmaga, Szilágyi Sándor és Torma Károly önmaga, s végül a gyulafehérvári vár parancsnok tábornoka Watter Ferencz önmaga s az ismert római régész Haydeczky A. és még többen.

A hunyadmegyei régészeti és történelmi egyetemes alakulásának szintén a legnagyobb készséggel fogják támogatni.

Ez egyetemesi hozzájárulást, ajánlatot stb. elfogad Reiner Zsigmond Gyulafehérvárt.

Egy mintaszerű tan- és nevelőintézet.

B u d a p e s t, 1886. aug. 8.

Ugy örül szívem, valahányszor közéletünk bármely terén valamely feltűnőbb és beszédezőbb haladást látok. De legjobban akkor, a midőn a tanítás és nevelés terén tapasztalok fejlődést és emelkedést.

Mert nemzetünk jövője a tanítás és neveléstől függ. A haza reménye a fiatalok, s ennek miként fejlesztése a haza jövője.

Es ez a fejlődés, ez az emelkedés — akármit beszéljenek is a gáncsolók — megvan. A Trefort korszakban, ha még tökéletesen el nem értük is a sok századok óta fejlődő nyugati népek színvonalát, de azért a szándékosan szemelt hunyó nem látja meg az évről-évre történő emelkedést.

Hogy az elvi harc a különböző rendszerek és tárgyak felett nálunk még nincs kiküzdve, az tény, — de hát hol van kiküzdve? Nem tart-e még folyvást úgy Berlinben, mint Párisban, vagy Londonban?

Hanem azért vizsgálja meg valaki nyilvános iskoláinkat, elfogulatlan szemmel, ha tökélyt nem lát is, de törekvést, jó irányt, jó szellemet s már igenszép magas színvonalat — igen.

De nem csak nyilvános iskoláinkban, hanem — a mi szinte annyira örvendeztet, ha még nem örvendesebb

— magán intézetekben is. Ezek nagyrésztben is eltagadhatlan a törekvés a modern követeléseknek megfelelni.

Ez alkalommal különösen egy valójában mintaszerű tan- és nevelőintézetre kívánom a tanügy barátait, de különösen a szülők és gyámok figyelmét felhívni.

Ez Fekete József ny. főgimn. tanár tan- és nevelőintézete Budapesten az Andrási-ut 130. számú pompás villában, a melyet a napokban volt alkalmam meglátogatni.

A palotaszerű épület, mely nagy árnyas kert közepén fekszik, a városliget közvetlen szomszédságában ép annyira meglepett kényelmes és czélszerű berendezésével, mint az intézet taneszközeinek gazdag gyűjteménye, minőhöz hasonló magán intézetben én legalább nem igen láttam. De nem csak czélszerűségét, de bizonyos, igazán nagy városi luxust is észleltem a berendezésben, mely a növényekre bizonyára a legjótékonyabb hatással leend. Igazi mintaszerű intézet, mely megérdemli, hogy a mint a miniszter meg is ígérte, mielőbb nyilvánossági joggal ruháztassék fel.

Aztán az a sajátosság és bámulatos tan- és nevelési rendszer, a mit F e k e t e követ! — E tanárra nézve nem létezik sem rossz tanuló, sem rossz viseletű gyermek. Ugy átalakítja őket egy rövid év alatt, hogy a szülők alig ismernek reájuk s szemeknek is alig mernek hinni, midőn fiaik jó bizonyítványokkal földicsékesnek.

Szóval, F e k e t e valóságos specialista a tanítás és nevelés terén, s ha nekem tiszta fiam volna, mind a tizet csak az ő kezére merném bízni.

Ennyi elismeréssel tartozom a jeles intézetnek és Fekete igazgatása alatti jeles tanároknak.

Balázs Sándor.

CSARNOK.

A másnap.

— Uti naplómból. — (Folytatás)

Nem messze egy vendéglő tárt kapuit pillantottuk meg s az lett most a határozott célirány. Ujabb lélekzetet véve, megeresztettük ismét a kántárszarat s csak azon vettük észre magunkat, hogy mi az ivó-terem kellős-közepén állunk, a hol is a pinczér ur fogad el mosolygó arccal. — Oh, mint szerettem volna e mosolyt a torkára forrasztani!

De a mosolygó ur meg is szólalt. Örületes gyorsasággal s egyetlen szuszvétel nélkül mondá végig e pinczéri verset:

„Kávét, rumot, puncsot, théát,
Papramorgót, essentiát,
Finom ó bort, legfrissebb sört,
Avagy harminczféle likört
Parancsolnak-é az urak,
Hogy egy percz alatt mind hozzak!”

Csak tátottam a számat ezen furcsa jelenség előtt, el voltam képedve, hogy még ilyen is történik a világon!

— Tüzet! — felelt rá haragosan és harsány hangon az egyik kolléga.

— Hiszen kérem alássan, épen azért mondtam én is — folytatá most prózában a pinczér ur — mivel tudom, hogy ez italokban tűz van s az uraknak pedig épen arra van szükségük!

— Gondolja-é, hogy itt megszárhathatunk magunkat? — kérdé tovább a studens, kitérve a felelet elől.

Oh, kérem, akár reggelig itt ülhetnek, mert ma épen engedélyünk van az éjszakázásra, de hogy megszáradnak-é vagy még jobban elázna: azt már nem tudom, az az urak testi hőmérsékétől függ. Ha több „Kávét, rumot, puncsot, théát, Papramorgót, essentiát” isznak, akkor nagyobb lesz testök hőmérséke s hamarabb szárad a ruha és az ing, de viszont hamarabb is elázhatnak, jóllehet biztos fedél alatt lesznek — mondá nagy bölcseséggel a pinczér ur.

— Hallja maga — mondék a nagyképű emberhez — maga igen nagy bölcs, tán csak nem járt Aristoteleshez iskolába!?

— Én? én? Aristoteleshez? A wiesbadeni hóhérhoz? Ne csufolkodjék velem az ur, mert én tisztességes üzletember vagyok s mióta emlékszem, örökké is az voltam! — fakadt ki a véletlenül jöttalát pinczér.

Lettt aztán erre olyan nevetés, hogy majd kidőlt a vendéglő oldala.

A szerencsétlen ember nem tudta, hogy én az egyik legnagyobb görög bölcsről beszéltem s azért a wiesbadeni hóhérra tévedt gondolata, a kit csufúságból Aristotelesnek neveztek el.

Nem lehetett valami tisztességes ember, a ki egy ily nagy és ünnepelet nevet egy hóhérra ruházott, még ha gunyból tette is!

Na, de nem mondok sokat! Hiszen, hogyha jól emlékszem, nem is volt az olyan régen, mikor diákok voltunk a leg tudósabb professorunk oláh szolgáját: Hegelnek, a másikat, egy öreg embert: Schleirmachernak hívogattunk s a többek között Hegel volt a legbüszkébb nevére, mert mikor így szólítottuk: félrevágta a báránnyór süvegét, pattogatott az ujjával, verte a bokáit s mosolygott hozzám édesen.

Bezzeg nem mosolygott a mi pinczérünk! Megharagudott nagyon s a bölcselkedéstől úgy elment minden kedve, hogy merem állítani: „tűzes italok”-ból összerakott versét, az „Aristoteles” név említés után, még szuszvétellel sem tudta volna elmondani.

Mi csak egyre hahotáztunk, hogy a könnyünk csorgott bele s ha néha alább hagyott a kedv, csak egymás szeméi közé és a pinczér urra kellett hogy nézzünk s megint készen volt a veszedelem.

A pinczér mérgeledött, mert nem tudta megfogni, hogy mit nevetünk mi oly kegyetlenül az ő rovására, mi pedig nem mondtuk volna meg még hatvanféle líkört se. hadd érezze egy kicsit nagy bölcsességének az utóizét!

Ennek se kellett, úgy látszik egyéb, minthogy épen én szóljak.

— Én? én? én hozzak az urnak bort, a kit úgy csullatott annyi ember szemelátára? Na én ugyan egy cseppet se, hogy ha mind arannyal fizetne is — mondá nekikékölvé.

E kegyetlen válasza egy pillanatra gondolkozóba estem, de kész voltam azonnal a felelettel. Volt még a zsebemben kerek egy 10 márkás arany, ez volt az utolsó pénzem, ennél se többet, se kevesebbet még nagyítóüveggel sem fedezhettem volna fel senki-fia nálam. Es én ezt az utolsó pénzt is megreszkizotam, csak hogy a haragvó urat kiengeszteljem, így szólván hozzá:

— De én épen arannyal fizetek!

Ezt, úgy látszik, hogy el is hitte, mert kérlelhetlensége e szavakat dühöngte tovább: „Hogyha gyémánttal fizet, még akkor se”.

En ugyan jó keresztény módjára, akartam a békét, de — engedelmet kérek — nekem gyémántpénzem, mióta az isten megteremtett, soha sem volt s így a pinczér uró maradt az utolsó szó: „Nem, nem, nem!”

Szörnyen esudálkoztam e pinczéri szemtelenségen, de ugyan mit tehettem volna?

Kérdeztem, hogy honn-é a vendéglős? gondoltam, hogy ez bizonyára megfogja hajítani a kérlelhetlent, azt felelte szárazon: „Nincs itthon!”

Áh, nincs itthon a macska s tánczolni az egerrek! Ez hát a valódi oka a te véghetetlen szemtelenségnek. Várj csak, mert hazajő — mondám, megjegyzendő, hogy csak magamban!

A zajos nevetés a szóbeszédre kezdett alább hagyni. A studensok a bor említésére kihígyezték füleiket; oh, de a pinczér uré, még akkor is zárva maradt!

Végteére is úgy oldatott meg a gordeusi csomó, hogy nem én, hanem a németek kértek bort s ezeknek már hozott a dühös pinczér ur.

Lekerekedtünk egy asztal mellé, hogy már nyugodjunk is egy picinykét.

Eddig még jóformán nem is gondolkozhattunk; a nagy események után körül se nézhettük magunkat, most azonban elég időnk volt arra.

Alig itunk meg egy pohár bort s meg is kezdődött a jajveszékés. Es minő mérvben!

Leginkább busultunk azon, hogy az idő még mindig szomorú volt. Hogy menjen ki pedig az ember vizes ruhával az utcára s hogy nézze meg a város szépségét és nevezetességét? hisz’ megveszi az isten hidege! — De mikor száradhat meg idebenn is, mikor e teremben minden egyéből lehet szó, csak melegről nem?

Ez általános aggodalmakba, nem ritkán, belevegyült az egyesek panasza is. Egyik azon siránkozott, hogy ő épen most csináltatta a ruháját s már olyan, mintha legalább is két esztendő volt; a másik összemert cylumderére vetett szánalmas tekintetet; a harmadik sajnálta felöltőjét, melyben az őszön is akart feszíteni; a többi pedig vagy az ingegallérijáért, vagy a nyakkendőjéért, vagy a fehér mellényéért bocsátott nehéz sohajokat az égre. A legjobban el volt keseredve egy természetes jogász, ki a cipője sarkát is elvesztette, — bizonyosan azért, mert jól volt csinálva, vagy azért, mert igen erősen futott. — Ez még maig sincs eldöntve!

Közbe-közbe iszogattunk is, de bámulatos gyengén és rosz kedvvel. Ugy le voltunk hangolva, mint egy ötven esztendőig nem játszott zongora.

Ejnye, gondoltam, ezt az állapotot valamiképp meg kellene szüntetni, mert ha nem: szépen mind elalszunk az asztal mellett, pedig jobb lenne gyorsan megszáradni.

De hát hogyan?

Titkon, hogy egyik se vegye észre, egy kis tiszta papirt huztam elő belső zsebemből, néhány horgaslabu betűt irtam rá, összegöngyöltem s mikor a társaság a legjobban el volt bandalodva, szépen feltettem a boros üveg szájára. Ezzel figyelmi állásba helyeztem magam.

Néhány szempillantásig bökével vártam, de mikor láttam, hogy egyik se akarja észrevenni az érdekelteleket közlül, meguntam a hosszas várakozást s megkérdeztem tőlök: „Nem tudják-e, mit mondott a kabai asszony?” — Nem ók! Hát azt mondta, hogy „Sohase nem iszunk?” Töltsön, a ki közöttünk a legfiatalabb! — toldám meg a kabai asszony dicső mondatát e vón diákos szókkal, hogy még valamiképp nehogy nekem kelljen tölteni.

Jó szó jó helyre talált s mig az egyik a karesu zöld üveget ragadta nyakon és töltött a poharakba, azalatt a

másik bontogatni kezdé a czédulát s mikor ézzel készen volt — eme szavakat betűzte le a papirosról: „Gyors ruhaszáritási mód.”

(Folytatása következik)

VEGYES HIREK.

— **Főt. Szász Domokos** erdélyi ref. püspök, nt. Szász Gerő egyházkerületi közfőjegyző és nt. Benkő János egyházkerületi közügyigazgató folyó hó 4-én a délelőtti vonattal városunkba érkeztek. Egyházkerületünk papi főtisztviselőit a 4-én megkezdődött lelkészvizsgák hozták Nagyenyedre. — Főt. püspök megérkezése után azonnal a Bethlen-főiskola előjáróságának és tanári karának tisztelését fogadta. Nagy Lajos főiskolai professor és tanítóképezdei igazgató vendégszerető házában van szállva s 3—4 napot fog városunkban tölteni. — Kiváló vendégeinket körünkben őszinte tisztelettel és örömmel üdvözljük.

— **Budavár visszavételének kétszázados évfordulója** nagyjelentőségű nemzetközi ünnepélylyé alakult. Ő Felségének a magyar királynak kegyes részvétele s azon körülmény folytán, hogy a vár megvívásában szerepet viselt harezosok utódai az ünnepélyre meghívást kaptak s közülök tetteleg igen sokan meg is jelentek Európa minden országából. Sokan küldtek üdvözlő táviratot az ünnepélyt rendező fővárosi hatóságához. — A porosz király egyenes parancsára fényes katonai küldöttség emelte az ünnepély fényét, megjelenésével igazolván azon fontos szerepet s nagy történelmi elhivatást, melyet Magyarország a multban fegyveres kézzel a közelebbi időben pedig a tudomány és közmívelődés odaadó felkarolás s fejlesztés által híven betölteni igyekszik. Saját haderőnk a legtöbb hadur után a közös hadügyminiszter Bylandt-Rheidt gróf. Bécs városát a polgármester több tanácsstaggal együtt képviselte. Megyénk részéről báró Kemény Kálmán főispánunk elnöklése alatt Török Bertalan főjegyző s Gáspár János aljegyző vett részt az ünnepélyen. Szeptember másodikán az ország hercegprímása körrendeleti felhívására a helybeli kath. temetőben a megyei tisztikar s az itt székelő hivatalok személyzetének, valamint nagyszámu közönségnek jelenlétében szép egyházi mise tartott.

— **Főiskolai hírek.** Az iskolai év megnyitása mondhatni családiasan folyt le e hó 2-án a ref. templomban, a mennyiben a tanári kar és ifjúságon kívül nagyon kevés vendég volt. Garda József theol. professor eszmékben gazdag imája után, melyet az ifjúság mély áhítattal hallgatott, következett Makka Domokos újonnan választott rector-professor vallásos és hazafias eszméktől áthatott megnyitó beszéde. Beszédében az ifjúságot az alapító ősök iránti halála és ebből folyó szorgalmas munkára hívja fel. Az 1886—87. évet megnyitottak nyilvánítván, a felsőbb tudományokat hallgató ifjúság névsorát olvastatta fel és azután ki-ki saját munkája folytatásához tért vissza. — A beiratkozások már megtörténtek úgy az alsóbb, mint a felsőbb tudományok hallgatására

számasan iratkoztak be. — Papi szigorlatra 19-en jelentkeztek. — Az előadások 6-án reggel 7 órakor veszik kezdetüket. — Esküdtdeákokká kinevezettek az előjáróság által: Csomor István, Benedek Károly, Barabás Samu, Dénes Gyula és Gönczi Pál IV. éves theol. — Schmidt György főiskolai tornamester vívőiskolát szándékozik szeptembertől kezdve nyitni; ajánljuk a városi és tanuló sportkedvelő ifjúság figyelmébe. — Varga József énektanár ur egy vegyes dalkar szervezésén fáradozik.

— **Esküvő.** Ince János szászvárosi első pap leánya, az enyedi művelt körökben is kedvességéről és műveltségéről ismert Ince Borea mult hó 26-án tartá esküvőjét dr. Majland Henrik szászkezdői orvossal. — A szép ünnepélyen Molnár Albert marosvásárhelyi pap tartott igen tartalmas, szép beszédet, melynek végezte után a társaság vidám lakomához látott. Násznagyok voltak Dulló János és neje Tordáról, másfelől László Zsigmond, a dévai tanítóképezde igazgatója és neje; koszos leányok: Dáné Lenke, Mézes Juliska és Molnár Etelka tanítónők; vőlélyek Majland Oszkár tanár, Ince Béla és Garda Kálmán. — A vendégek között voltak még Torma Zsófia ő méltósága, Fulöp Géza szászvárosi pap stb. — A nászslakoma alatt számos üdvözlő távirat érkezett, többek között Emich Gusztáv orsz. képviselőtől.

— **A nagyenyedi polg. olvasó egyesület** ma délután 4 órakor a sétateren táncmulatságot rendez, mely alkalomra Szabó kolozsvári tűzművész hívatott meg tűzijáték rendezésére. — Belépti díj 50 kr. Kedvezőtlen idő esetében a mulatság a következő vasárnap tartatik meg.

— **A polgári fiu- és leányiskolában** az 1886—87. tanévre a beiratások szept. 1. 2. 3. és 4-én tartattak meg, a tanítás 6-án kezdődik. — A kik a beiratáskor szegénységi bizonyítvánnyal nem voltak ellátva, igyekezzenek azt néhány nap alatt megszerezni és beszoigáltatni. Nagyenyed, 1886. szept. 4. A z i g a z g a t ó s á g.

— **A kolozsvári IV-dik állatkiállítás** igen sikerült, a kiállított állatok száma kétszeresen meghaladta az eddigi legnépesebb kiállítás darabszámát. Díjazásokra az állam 5 ezer frtot adott. Eladások is szép számmal történtek, az állam számára szép méneket s bikaborjukat vásároltak. Az eladások 15 ezer forintnyi szép összeget juttattak a tenyésztők kezébe. A közönség nagy számmal látogatta a kiállított szép állatokat.

— **Vereskereszt fikegyelet Tövisen.** Csató János alispán gróf Károlyi Gyula vereskereszt egyleti elnök megkeresésére, mult hó 31-én értekezletet hívott egybe Tövisen, melyen a meghívottak valamennyien készséggel megjelentek s a megalakítandó fiók eszméjét lelkesen karolták fel. Tövis vidéke is élénk részvétet tanúsított s a többek között megjelent Horváth László diódi birtokos. A jelen voltak — számszerint 22-en — részint 10 frttal, részint 6 éven át fizetendő 1 frttal mind beiratkoztak s az ügy továbbfejlesztésével dr. Boér Jenő vasuti főorvos elnöklése alatt végrehajtott bizottságot küldtek ki. Alapos kilátás van reá, hogy a tövisi szép számu hölgyközönség az emberbaráti eszmét felkarolván, a lelkesedésben versenyezni fog a férfiakkal és ily ügyekben annyiszor tapasztalt buzgalomával a jétékonyság eszméjét

a város s a vidék összes rétegeibe beviszi s az ügynek buzgó apostolaként fog működni.

— **Molnár Sámuel**, alvinczi járási szolgabíró, városunk szülőtte, a megye szolgálatában töltött 25 évi hivataloskodás után mult hó 29-én Alvinczen, hosszas szenvedés után elhalt. A megboldogult szorgalmas tisztviselő, jó hazafi, szeretetteljes családfő s a közügyeknek minden téren lelkes támogatója volt. — A megye Tóth Miklós árvaszéki elnök, Vajna Károly árvsz. tlnök és Tóth Ferencz aljegyzővel képviseltette magát temetésén, melyen a város és vidék lakossága nagy számmal vett részt. — Béke hamvaira!

— **Katonaátvonulás.** Mult hó utolsó napján két ezred gyalogság, egy század huszárság s két ágyúteget érkezett városunkba. A huszárok rövid pihenő után, mely alatt Zeyk Józsefné ő nsga a tisztikart táboriasan, a piacon felszolgált villás reggelivel vendégelte meg, tovább utazott. A gyalogság a délutánt s éjjel városunkban töltötte. Wattek tábornok egy őrnagy kíséretében a megye alispánjánál látogatást tett, az elszállásolás s fuvarkiállítás feletti megelégedését nyilvánította. Az előzékeny tábornok szíves volt a katonai zenekart a sétaterre kirendelni, hol a városi közönségnek alkalma volt a nagy szabattossággal eljátszott darabokban gyönyörködhetni. A nagy hőmersék s fázasztó menet daczára a katonaság kinézése igen jó volt. Korán reggel Keresed-felé indultak, hogy a Ludas körül lefolyó hadgyakorlatból kivegyék a reájok eső részt.

— **Sándor fejedelem** az ország lakosságának örömujongásai közt Philippopolba ment, honnan Sofiába készült. A lazadás főtámaszát képező ezred hir szerint nem akar kapitulálni s kész fegyverrel ellentállani a hűségben meg nem ingott csapatoknak. — Az orosz ezár nagyon rideg visszautasító választ adott a fejedelemnek, ki a békés nyugalom és jó viszonyok helyreállítására késznek nyilatkozott. Ugy látszik még sok nehézséget kell legyőznie, míg országában a nyugalom helyre áll.

FELELŐS SZERKESZTŐSÉG:

DR. MAGYARI KÁROLY

SZILÁGYI FARKAS TÖRÖK BERTALAN

Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS

Árverezési hirdetmény!

A diódi birtokosság részéről közzé tétetik, hogy Diód községben levő 9 havi korcsajoga 1886. évi szeptember 27-dik napján délelőtt 10 órakor Diód község előjárósági hivatalos helyiségében nyilvános árverésen haszonbérbe adatik 1887. évi január hó 1-től kezdőleg 3, esetleg 6 évre.

Kikiáltási ár 1600 forint o. ért.; árverezni szándékoztak tartoznak a kikiáltási árnak 10 %-át bánatpénzül letenni. Írásbeli ajánlatok az árverés megkezdése előtt elfogadhatnak.

A részletes feltételek Diód község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Diódon, 1886. évi szept. hó.

1-3 Diódi birtokosság.

Könyvnyomda

Wokál János

könyvárus és nyomdász Nagy-Enyeden.

Ajánlja jól berendezett

KÖNYVNYOMDÁJÁT,

mely egy egész új nagy gyorssajtóval és a hozzá megkivántató betűkkel van ellátva; elvállal mindennemű és nyelvű könyvek, bármiféle rovatos iverk, körlevelek, árjegyzékek, számlák, nász-, gyász- és vigalmi jelentések, név- és meghívó jegyek, tánczrendek, gyógyszerári jelzetek, barom-utlevelek, vásár-czédulák, hirdetmények, bármily nagyszámu falragaszok, — szóval minden e szakmába vágó munkák izléses kiállítását.

Különösen a kir. közjegyzők, megyei s városi hatóságok és a községi előjáróságok, valamint takarékpénztárak figyelmét bátor vagyok arra felhívni, hogy a hivatali szükségletekre megkivántató nyomtatványok gyors elkészítésére s a legolcsóbb arszámításra különös súlyt fektetek. — A községi bíróságok részére szükséges nyomtatványokból raktárt tartok s azokból kis mennyiségben koncz számra is jutányos áron szolgálók. — Nemkülönben ajánlom

kölcsön-könyvtáramat,

mely áll 3200 magyar és német könyvből. A beállítás mindennap megtörténhetik. A részvénydíj nagyon csekély. Vidéki olvasók előnyben részesülnek. Végül ajánlom jól berendezett

KÖNYVKÖTÉSZETEMET,

melyben mindennemű könyvkötői munkák, egyszerű, valamint arany metszésű könyvek, új diszmunkák felvállaltatnak, jutányos áron és gyorsan elkészítetnek.

Kölcsön-könyvtár

Nyomatott Wokál János könyvnyomdájában Nagyenyeden.

KÖNYV- és ZENEMŰ-KERESKEDES

KÖNYV-KÖTÉSZET

Szerkesztői Nagy-Enyedi A KIADÓHIVATAL hová lap szellemi közlemények hová Kiadóhivatal Wokál János könyvnyomdájában az előfizetéseket bérmentesen kéziratok nem ad

Az új

(B.) Az iskolai veteményes kertje a zsbongó raj, a szegényes viskóba lépcsős egyetem szemelött: terjeslyaként lobogni ben oly sokan kienek, legtöbb moruságos falus most is a rendk alázott tanító sz Nem csoda; a fánitója csaknem k azt a pár krajez mily sokat várnást, önfeláldozó eredményét stb. sen az eredmén lommal kell ta téren nyilik az tosaobb hivatása. és Szászújfalú és Hari s még gyöngébb iskolá tisztességes épü érző — megfele ban van miért, zatkészségét; m doznak. De addig hatja segélyezés alakultak, miké kolák, a vallás tényezői? — A biztosítására va

T E Végigla Sok oly Üdvös Ha bán Találtan Irója tá Hűsége Mely é Ez óv Eszedn Amaz, A czél Egyik Mit a A más De a Ez két Örök Baráts Eltünk Felláz Csalár E per Bird a Végig Lefest Ilyet Világo